

Sygn. akt IV CSK 579/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prokuratorowi Okręgowemu w L.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 czerwca 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 18 kwietnia 2016 r., sygn. akt V Ca (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 3600
(trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa zarzuciła w skardze kasacyjnej wyrokowi Sądu Okręgowego oddalającemu jej apelację naruszenie art. 6, 417 § 1 i art. 361 k.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego:

czy w wypadku zatrzymania w postępowaniu karnym przez właściwe organy władzy publicznej oryginału weksła, który nie jest przechowywany w aktach prowadzonego postępowania, a posiadaczowi weksła lub osobie uprawnionej do wypełnienia weksła in blanco, ani żadnej innej osobie, nie są stawiane w tym postępowaniu zarzuty dotyczące autentyczności tego weksła, zaniechanie zwrotu takiego weksła posiadaczowi lub osobie uprawnionej, mimo ich wezwań, przez organ dysponujący tym wekslem, ponad czas niezbędny na przeprowadzenie oględzin lub ekspertyz, stanowi niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie organu wykonującego władze publiczną i nosi cechy bezprawności, czy też jest to działanie legalne?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Kwestia podniesiona w skardze kasacyjnej nie spełnia tych wymagań. Strona skarżąca nie przytoczyła argumentacji świadczącej o istotności sformułowanego zagadnienia we wskazanym wyżej znaczeniu. Nie przedstawiła możliwych rozbieżnych ocen prawnych powoływanych

w skardze przepisów prawa i nie wykazała związku sformułowanego zagadnienia z rozpoznawaną sprawą, w szczególności w zakresie dotyczącym adekwatnego związku przyczynowego między działaniem organu władzy publicznej a szkodą, na której doznanie powołuje się strona powodowa.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz w związku z art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U.2016.2261) i art. 99 k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800) i § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2016.1668).